

Overweging 3 mei 2015.

Verbonden blijven met elkaar en met Jezus.

In dit 50ste jaar van de Jongerenkerk is 'verbondenheid' een sleutelwoord geworden dat ons jubileum begeleidt. Het is niet voor niets dat we in het jubileumlogo dat verwoord hebben in 'in verbondenheid onderweg'.

Als we staande vlak voor de jubileumdag terug blikken dan zien we dat we de afgelopen maanden, sinds het begin van het 50ste seizoen tal van activiteiten hebben gehad. Al deze activiteiten waren niet tot stand gekomen en niet geslaagd als dat in verbondenheid met elkaar was gedaan.

Dit hele jubileum was er nooit gekomen als in de afgelopen 50 jaar velen de handen in elkaar hadden geslagen en in verbinding met elkaar op weg waren gegaan om er samen iets van te maken.

En zo is de Jongerenkerk een rijke en vruchtdragende rank geworden aan die wijnstok. Want vanaf het begin is de grote inspiratiebron juist die man van Nazareth geweest. Zijn manier van leven, zijn geestdrift en geestkracht heeft velen geïnspireerd. En dan niet alleen om van de Jongerenkerk als gemeenschap iets te maken maar ook om in hun eigen leven dat uit te dragen. Daarover hebben we de afgelopen maanden

al verhalen kunnen lezen in de JK Jouw kerk. Verhalen van mensen die geïnspireerd door en steeds vanuit die verbondenheid met het verhaal van de Man van Nazareth en verbonden met hem in stad en wereld hebben getuigd van die Goed Nieuws boodschap van die Nazareër van 2000 jaar geleden.

Als wij vandaag dat verhaal van die wijnstok en de ranken horen dan hoop ik dat u niet denkt: 'toch niet weer dat verhaal, dat kennen we toch al. Dan hoop ik dat het niet alleen maar een verhaal van lang geleden is voor u. Het verhaal gaat over die verbondenheid die noodzakelijk is om iets tot stand te brengen.

Wellicht kent u de gedachte van Patricia Koyo 'wie alleen loopt'. Soms denken we wel 'ik kan dat alleen, ik heb niemand nodig'. Onze samenleving, het neo-liberale gedachtegoed doet ons dat vaak ook geloven: zelfregie, op eigen benen staan, eigen verantwoordelijkheid, maar ... waar heeft dat denken ons gebracht?

Patricia Koyo geeft in haar gedachte aan dat wie alleen loopt verloren loopt maar ... wie in gemeenschap met anderen loopt Vele handen, vele voeten, vele ogen heeft...

Wie denkt het alleen te redden of wie alleen maar denkt aan , ik red het zelf alleen wel of die zelf regie en op eigen benen staan verheft tot norm loopt de kans verloren te lopen als het even tegenzit omdat er dan niemand is die je opvangt, om je bekommerd en een samenleving die tegen alles en ieder die het niet redt zegt; eigen schuld loopt de kans een koude en hardvochtige samenleving te worden waarin alleen het recht van de sterkste geldt en wie niet mee kan loopt dan maar verloren.

De Goed Nieuws Boodschap van die man van Nazareth zegt echter iets anders. Die spreekt wel van verbondenheid, van met elkaar verbinding zoeken. Samen wij mensen met elkaar, wij mensen samen met een God, of welke naam hij ook heeft, want alleen in verbondenheid met elkaar kunnen wij die boodschap handen en voeten geven, kunnen wij van deze aarde een hemel op aarde maken voor eenieder.

Jezus waarschuwt ons vandaag; blijf verbonden met mij en met elkaar want wie alleen loopt loopt verloren, draagt geen vrucht omdat hij is afgesneden van het sap dat ieder mens leven doet: de liefde. Niet de verbinding, niet de relatie maar de liefde is de kern. De verbinding en de relatie zijn het voertuig waarlangs wij komen tot de kern: de liefde, de levenseliter die ons als mensen leven doet.

Dat het zo mag zijn!